

יוצא למלחמת התשה

חדשה - נגד יהודים

נשר בלי

כונפיים

בני מצדיע
האלוף בנימין פלד, מצדיע לפיקודיו ה' חולפים על פניו במיטדר הצדעה חגיגי.

ה' פסטיבל החגיגי שנערך ברחבי המדינה בשבועיים האחרונים איים להאפיל ולהעמיד בצל את חגיגות הכ"ה למדינת-ישראל. היה זה פסטיבל הפרידה למפקד היוצא של חיל-האוויר, האלוף מרדכי ("מוטי") הוד, שנחוג בשורה ארוכה של מסיבות פרידה, טכסים, מאמרי הערכה, נאומי שבח והודיה וראיונות אינסופיים בכל אמצעי התיקשורת. נדמה היה שמעולם לא צויינה פרידת קצין בכיר מצה"ל בג'סטות פרידה כה נרגשות ואר הדות כשם שזכה להן מוטי הוד, שפקד במשך שבע השנים האחרונות על חיל-האוויר.

במידה רבה באו לידי ביטוי בפסטיבל מוטי הוד ההערכה וההתפעלות של רבים מעוצמתה, יכולתה והישגיה של הזרוע האווירית של צה"ל, שהכריעה באופן בלתי צפוי את גורל מלחמת ששת-הימים בשעות הראשונות שלה, מילאה תפקיד מכריע בסיום מלחמת-ההתשה והחזרת הפסקת-האש לכנה ומהווה כיום את עיקר כוח ההתרעה הצבאי של מדינת-ישראל. מוטי, הצבר מדגניה בן ה-47, שפקד על

החלפת פיקוד

חילופי המפקד דים בחיל-האוויר משתקפים באקט סמלי זה של העברת דגל החיל, מהמפקד היוצא, למפקד החדש. בפונה המזכירה במיקצת את הנפת הדגל האמריקאי באיבו ג'ימה.

מבט אחרון

לעבר פיקודיו בחיל-האוויר מעיף האלוף מוטי הוד כש הוא מפנה ראשו על המסלול, בתום מיטדר הפרידה שנערך לו ממסלול זה המריא האלפי הוד לנהל את "מלחמת היהודים" בחייו האזרחיים.

צעיר מ-47 שנותיו, הציב לעצמו עוד חודשים רבים לפני פרישתו מטרה ברורה ומוגדרת היטב: כיבוש התעשייה האווירית. מסיבות רבות סבר מוטי כי יש לו עדיין מה לתרום להתעצמות ופיתוח התעופה בישראל, האמין כי על סמך הישגיו וכישרונו, הוא ראוי ומתאים לקבל על עצמו אחרי פרישתו מצה"ל תפקיד מינר הלי בכיר בתעשייה האווירית. בו יוכל להשפיע על מדיניות החברה, לעצב את אופיה ולקבוע את יעדיה.

בפשטות של פלח ובדוגריות של צבר, שהן מתכונותיו הכוללות ביותר של מוטי הוד — פתח בשיטתיות ובהתמדה בהס' הערות לעבר היעד שהציב לעצמו. אלא שתוך זמן קצר טפחה המציאות על פניו. הסתבר לו כי קל לאין שיעור להשמיד את חיל-האוויר המצרי תוך שלוש שעות, מאשר להכניע את שליטי התעשייה הי אירית בישראל. ואם ניצח — כמובן בעזרתם של טייסי ומטוסי חיל-האוויר בי מלחמת ההתשה נגד הערבים — הוא עלול לנחול מפלה מוחצת במלחמת ההתשה המתנהלת בינו לבין היהודים.

הסיבה לכך היא פשוטה: השילטון בי התעשייה האווירית בישראל הוא אחד מי מוקדי הכוח של המדינה. איש מהמחזיקים בו כיום אינו מוכן לוותר עליו. איש אינו מוכן לפנות את מקומו למפקד היוצא של חיל-האוויר רק בגלל ההילה הצבאית הי מרחפת מעל ראשו. מלבד מנכ"ל התעשייה האווירית, אל שוימר, שהוא גם מקימה והרוח החיה של תעשייה זו, נוצרה התי נגדות נמרצת למינויו של מוטי הוד לתפקיד מינהלי בכיר בתעשייה האווירית, הן בצמרת משרד-הביטחון, מצד צבי ("צ'רה") צור, עוזרו של שר-הביטחון, והן במועצת המנהלים של התעשייה, בי ראשה עומד עורף-הדין מיכאל ("מייק") פירון.

לא רוצה

דבר אחר

תכן שאם היה מדובר באדם אחר, היה הסיפור נגמר בזו. הוא היה נוכח שקיימת התנגדות לרצונותיו והיה מחפש את עתידו באפיק אחר. אלא שמוטי הוד קורץ מחומר אחר. למרות שהוא כמעט בודד במערכה זו הוא איתן בדעתו לכבוש את התעשייה האווירית. הוא הבהיר לכל הנוגעים בדבר בצורה שאינה משתמעת לשתי פנים שזה הוא רצונו ואין לו כל רצון או שאיפה אחרת ושהוא אינו מוכן לכל תפקיד או מעמד אחר. בשבועות האחרונים דחה מוטי שורה ארוכה של הצעות שהוצעו לו הן לתפקידים ממלכתיים, בארץ ובחול, והן במשק הפרטי, שם הוצאו לו משרות עם משכורות עתק ותנאים מצויינים.

מוטי הוד הבהיר שאם לא יקבל את התעשייה האווירית, הוא לא יעשה שום דבר אחר, ביטולו והקפאתו ירבעו על מצפונם של האחראים לכך, והוא ימחין להזדמנות לכבוש את היעד שהציב לעצמו. כך קרה, שמוטי הוד הוא אולי הקצין הבכיר הראשון הפורש מצה"ל מבלי (המשך בעמוד 26)

שבכך בא אל סיומו פרק המלחמות בחייו של הצבר המצטנע והוא הגיע אל המנוחה והנחלה, טעה טעות מרה. באותה מידה שפסטיבל מוטי הוד ציין את סיומן של מלחמותיו הצבאיות, כך הוא בישר את תחילתן של מלחמותיו האזרחיות. האיש שיצא ממלחמות ששת-הימים וה' התשה עטור בזרי המנצחים, פתח עוד בטרם השתחרר באחת המלחמות הקשות והמרתקות ביותר הנטושות כיום בחזית הפנימית של מדינת-ישראל: המלחמה על התעשייה האווירית.

המטרה: כיבוש

התעשייה האווירית

ה' תעשייה האווירית, חברה בע"מ שכל מנייתיה מופקדות בידי הממשלה היא כיום אחד המפעלים האדירים ביותר של המשק הישראלי. יחד עם חברות הבת שלה היא מהווה כיום קונצרן רב מימדים, המעסיק כ-14 אלף עובדים ושמחזור הי כספים השנתי שלו מסתכם במאות מיליוני לירות. מיפעלי החברה שהתפתחו בשנים האחרונות בקצב מדהים, והפכו אותה לגורם בעל מישקל גם בקנה-מידה בינר לאומי, תופסים מקום מרכזי נכבד במשק התעשייתי האזרחי והצבאי של מדינת ישראל.

מבחינה פורמלית נמצאת השליטה על התעשייה האווירית בידי מועצת מנהלים, המורכבת מנציגי הציבור ומנציגי משרדי הביטחון, האוצר והמיסחר והתעשייה. מי בחינה מעשית היא נשלטת, כאימפריה נפרדת, על-ידי משרד-הביטחון.

כאשר התקרבה שעתו של מוטי הוד לפרוש מחיל-האוויר ולסיים את הקאריירה הצבאית שלו, היה זה רק טבעי לגבי

ברטה בוכה

רעייתו של מפקד חיל-האוויר החדש, ברטה פלד, שהיא **כבר סבתא** לנכד, אינה מצליחה להתגבר על רגשותיה, מוחה דמעות מעיניה בטקס בו מועבר הפיקוד על חיל-האוויר לידי בעלה. אדם מסוגו, שמרבית חייו היה קשור לי התפתחות הזרוע האווירית של ישראל, לחפש את עתידו בתחום זה. מוטי, הנראה